

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 896

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 decembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
831. — Decret privind conferirea unor decorații	2	lit. h) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.....	10–11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 506 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61 ¹ alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	3–4	Decizia nr. 572 din 16 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare	12–14
Decizia nr. 511 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 120 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	5–7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 513 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	8–9	4.249/C. — Ordin al ministrului justiției privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri	15
Decizia nr. 563 din 16 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1)		4.250/C. — Ordin al ministrului justiției privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele profesionale de maiștri militari și subofițeri	15–16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și B, art. 7 lit. A și B, art. 8 lit. A și B și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații, în semn de înaltă apreciere pentru profesionalismul și devotamentul dovedite în îndeplinirea cu succes a misiunilor specifice Serviciului Român de Informații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 1* la prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 2* la prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 3* la prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 4* la prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru civili, persoanei prevăzute în anexa nr. 5* la prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili, persoanei prevăzute în anexa nr. 6* la prezentul decret.

Art. 7. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 7* la prezentul decret.

Art. 8. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Mare Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 8* la prezentul decret.

Art. 9. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 9* la prezentul decret.

Art. 10. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 10* la prezentul decret.

Art. 11. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Ofițer*, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 11* la prezentul decret.

Art. 12. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 12* la prezentul decret.

Art. 13. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru civili, persoanei prevăzute în anexa nr. 13* la prezentul decret.

Art. 14. — Se conferă Crucea Națională *Serviciul Credincios* clasa I, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 14* la prezentul decret.

Art. 15. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 15* la prezentul decret.

Art. 16. — Se conferă Medalia Națională *Serviciul Credincios* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 16* la prezentul decret.

Art. 17. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 17* la prezentul decret.

Art. 18. — Se conferă Medalia Națională *Pentru Merit* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 18* la prezentul decret.

Art. 19. — Se conferă Medalia *Meritul Sanitar* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 19* la prezentul decret.

Art. 20. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa I, cu însemn pentru militari, persoanei prevăzute în anexa nr. 20* la prezentul decret.

Art. 21. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a II-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 21* la prezentul decret.

Art. 22. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință*, clasa a III-a, cu însemn pentru militari, persoanelor prevăzute în anexa nr. 22* la prezentul decret.

Art. 23. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn pentru civili, persoanelor prevăzute în anexa nr. 23* la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 4 decembrie 2014.
Nr. 831.

* Anexele nr. 1—23 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 506**

din 7 octombrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ alin. (12)
din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința din 7 octombrie 2014 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Gheorghe Octavian Cândrea în Dosarul nr. 745/210/2013 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 197D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă, pentru similitudine de situații, Decizia Curții Constituționale nr. 217 din 9 mai 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 104 A din 19 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 745/210/2013, **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor.**

5. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Octavian Cândrea cu prilejul soluționării apelului împotriva Sentinței civile nr. 585 din 3 octombrie 2013, pronunțată de Judecătoria Chișineu Criș într-o cauză având ca obiect anularea procesului-verbal de constatare a unei contravenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece, în mod discriminatoriu, pentru

vehiculele înmatriculate în alte state, amenzile contravenționale se aplică, în toate cazurile, conducătorilor auto. Astfel, dacă un conducător auto român conduce un autovehicul înmatriculat în România și apar nereguli cu privire la transport, acesta nu răspunde contravențional. Arată că sancțiunea trebuie aplicată operatorului de transport rutier, persoanei fizice sau juridice care folosește vehiculul în baza unui alt drept sau proprietarul vehiculului, apreciind că un conducător auto nu intră în aceste categorii și nu poate fi obligat să răspundă contravențional.

7. **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Reține că normele deduse controlului de constituționalitate prin care legiuitorul a stabilit că, pentru vehiculele înmatriculate în alte state, amenzile contravenționale se aplică în toate cazurile conducătorului auto, nu sunt de natură a conduce la nesocotirea principiului egalității în fața legii. Acest principiu presupune egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Astfel, situația generată de prevederile legale criticate nu este de natură a aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât legiuitorul a impus condiții diferite pentru persoanele care conduc vehicule înmatriculate în alte state. Este adevărat că, în art. 41 alin. (10) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, este prevăzută o anumită ordine a persoanelor responsabile pentru nesocotirea condițiilor de exploatare a drumurilor, însă legiuitorului nu îi este interzis să stabilească și excepții de la regimul comun de sancționare a contravențiilor și aplicare a sancțiunilor. În plus, obligația de a transporta un anumit număr de tone de mărfuri pe drumurile publice revine participanților la trafic, motiv pentru care stabilirea unor contravenții în sarcina acestora are ca scop prevenirea consecințelor negative în cazul încălcării reglementărilor privind regimul drumurilor. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 11 din 20 ianuarie 2004. Referitor la prevederile art. 124 alin. (2) și art. 148 din Constituție, apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 61¹ alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: *„Pentru vehiculele înmatriculate în alte state, amenzile contravenționale se aplică în toate cazurile conducătorului auto.”*

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 4 alin. (2) privind criteriile de nediscriminare, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia critică sancționarea contravențională a persoanelor care conduc vehiculele înmatriculate în alte state, pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de legea privind regimul drumurilor.

15. Sub acest aspect, Curtea precizează că stabilirea acestei reguli în materia contravențională are ca scop prevenirea consecințelor negative în cazul încălcării reglementărilor privind regimul drumurilor și reprezintă un atribut exclusiv al legiuitorului, care, pentru ducerea la îndeplinire, în mod efectiv a controlului activităților de utilizare a drumurilor publice, a reglementat regimul de circulație, astfel încât desfășurarea traficului să aibă loc în deplină siguranță.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Octavian Cândrea în Dosarul nr. 745/210/2013 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 61¹ alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

16. Această opțiune a legiuitorului este rațional și obiectiv justificată în cazul conducătorilor auto ai autovehiculelor înmatriculate în alte state, având în vedere situația juridică distinctă în care se află aceștia.

17. Curtea reamintește că principiul egalității în fața legii presupune egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Acesta nu exclude, ci dimpotrivă, justifică stabilirea unui tratament juridic distinct pentru situații diferite.

18. În aceste condiții, Curtea constată că situația evidentă a persoanelor care conduc vehicule înmatriculate în alte state justifică tratamentul diferit stabilit de legiuitor prin normele supuse controlului de constituționalitate.

19. Prin urmare, Curtea nu poate reține încălcarea normelor constituționale privind egalitatea în drepturi și criteriile de nediscriminare.

20. De altfel, în considerarea aceleiași situații distincte, care justifică aplicarea unui tratament juridic diferit, Curtea observă că art. 61¹ alin. (11) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 stabilește că, în cazul vehiculelor înmatriculate în alte state, procesele-verbale de constatare a contravenției, devenite titlu executoriu, se comunică în scris Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în cel mult 30 de zile de la încheierea acestora, de către instituția din care face parte personalul cu atribuții de control, menționând numele și prenumele contravenientului, numărul documentului de identitate și al procesului-verbal de constatare a contravenției, precum și amenda datorată, pentru a fi luate în evidență și a fi condiționată intrarea pe teritoriul României a vehiculelor utilizate sau deținute de contravenient, după caz, de achitarea acesteia.

21. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 124 alin. (2) și art. 148 din Constituție, Curtea reține că acestea nu au nicio relevanță pentru soluționarea excepției.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 511

din 7 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința din 7 octombrie 2014 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Paul Știrbu în Dosarul nr. 127/112/2012 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 261D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 127/112/2012, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.**

5. Excepția a fost ridicată de Paul Știrbu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unei decizii de impunere.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt discriminatorii în ceea ce privește posibilitatea de a beneficia de serviciile oferite prin asigurările de sănătate publică. Astfel, nu este constituțional posibil ca, pentru același serviciu public prestat cetățenilor (pachet de asigurări sociale de sănătate), casa de sănătate să încaseze indemnizații diferite, în raport cu veniturile realizate lunar de cetățeni. Într-un atare caz, cum este cel existent la asigurările sociale de sănătate, există o situație

discriminatorie, raportată la veniturile realizate de cetățeni, în ceea ce privește acordarea (obținerea) și/sau plata serviciilor de asigurări sociale de sănătate. Aceeași discriminare conduce la un abuz de drept în ceea ce privește încasarea inegală a contribuțiilor la asigurările sociale de sănătate, determină o inegalitate între cetățeni privind accesul la sistemul public de sănătate și o încălcare a dreptului de proprietate al persoanei care apelează la sistemul public, prin încasarea unor sume (indemnizații) inegale (diferite).

7. Or, contribuția la sistemul asigurărilor de sănătate publică nu este un impozit. Drept urmare, o atare contribuție nu poate să stabilească în sarcina cetățenilor indemnizații diferite pentru aceleași servicii oferite, așa încât normele legale care reglementează plata contribuției de asigurări sociale de sănătate nu asigură o așezare justă a sarcinilor fiscale.

8. De asemenea, susține că prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, referitoare la penalitățile de întârziere, protejează inechitabil și discriminatoriu proprietatea publică (creanțele fiscale) în detrimentul proprietății private. Altfel spus, în situația întârzierii la plata unei creanțe fiscale, „s-a legiferat” curgerea unor penalități de întârziere, de drept. În schimb, pentru situația în care bugetul de stat este debitorul unui particular, aceleași penalități de întârziere nu se mai datorează de drept, iar bugetul de stat datorează, numai la cererea expresă a particularului, doar dobânzi legale și nicidecum penalități de întârziere.

9. **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006, precum și cele ale art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, întemeindu-se pe principiul solidarității și subsidiarității, consacrate în vederea îndeplinirii obligației ce incumbă statului din perspectiva prevederilor art. 34 din Constituție, nu contravin normelor constituționale invocate.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006, precum și ale art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale. Reține că diferența dintre cuantumul efectiv al contribuției ce revine diferitelor persoane este determinată, în practică, de mărimea veniturilor la care se calculează cota de contribuție. Principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari, însă cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, și ale art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007.

15. Curtea observă că autorul excepției invocă textele de lege în forma în care acestea erau în vigoare în perioada 1 mai 2007 — 22 februarie 2011, menționată în Decizia de impunere nr. 1.053/22 februarie 2011, contestată în cauză.

16. Prevederile art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006, invocate de autorul excepției, au următorul cuprins: „*Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra:*

[...]

b) veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.”

17. Curtea constată că prin art. 48 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2013 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru îndeplinirea unor angajamente convenite cu organismele internaționale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 20 septembrie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 25/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, ordonanță în vigoare de la data de 1 ianuarie 2014, dispozițiile alin. (2) al art. 257 au fost modificate în sensul că: „*Veniturile asupra cărora se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate sunt prevăzute în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.*”

18. Prevederile art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006, invocate de autorul excepției, au următorul cuprins: „*Persoanele care au obligația de a se asigura și nu pot dovedi plata contribuției sunt obligate, pentru a obține calitatea de asigurat:*

[...]

b) să achite pe întreaga perioadă a termenelor de prescripție privind obligațiile fiscale contribuția legală lunară calculată asupra veniturilor impozabile realizate, precum și obligațiile fiscale accesorii de plată prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă au realizat venituri impozabile pe toată această perioadă.”

19. Prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, invocate de autorul excepției, au următorul cuprins: „*(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.*

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

20. Curtea constată că prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 au fost modificate prin art. I pct. 2 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 50/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 3 iunie 2013, având următorul cuprins: „*(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)—(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.*

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

21. Având în vedere modificările aduse textelor de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate, pe de o parte, și, pe de altă parte, obiectul cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate (contestație formulată împotriva deciziei de impunere), precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, se reține îndeplinirea condițiilor de admisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează a se pronunța asupra constituționalității prevederilor art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, în forma aplicabilă cauzei în care fost ridicată excepția.

22. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 alin. (2) privind contribuțiile financiare și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

23. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 14 privind interzicerea discriminării, art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 privind dreptul la respectarea bunurilor din Primul Protocol adițional la Convenție, precum și ale art. 17 privind dreptul de proprietate, art. 20 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind nediscriminarea și art. 54 privind interzicerea abuzului de drept, dispoziții cuprinse în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens sunt Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, Decizia nr. 838 din 24 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 11 august 2010, Decizia nr. 258 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2010, și Decizia nr. 1.363 din 18 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 12 ianuarie 2012.

25. Astfel, Curtea a reținut că sistemul asigurărilor sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal datorită solidarității celor care contribuie. Curtea a arătat că este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în funcție de cuantumul veniturilor realizate. Această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse, precum și de principiul solidarității și subsidiarității în colectarea și utilizarea fondurilor, aplicabil în materia asigurărilor sociale de sănătate.

26. Curtea a statuat că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari. De altfel, cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, astfel că diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul diferit al venitului.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Paul Știrbu în Dosarul nr. 127/112/2012 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 257 alin. (2) lit. b) și art. 259 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

27. În sfârșit, Curtea a reținut că legiuitorul, având în vedere situația specifică a diferitelor categorii de persoane asigurate, în funcție de proveniența veniturilor, a înțeles să stabilească un tratament juridic diferențiat sub aspectul veniturilor în raport cu care se stabilește contribuția lunară.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

29. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, susținută din perspectiva unei diferențe de regim juridic pe care legiuitorul o instituie între drepturile de creanță ale instituțiilor publice și drepturile de creanță ale celorlalte persoane, Curtea reține că respectarea exigențelor constituționale privind ocrotirea unor interese naționale, de interes general, ce se sprijină pe contribuțiile prin impozite și taxe la cheltuielile publice ale cetățenilor, justifică poziția privilegiată a statului în raport cu celelalte subiecte de drept, sub aspectul protecției acordate drepturilor de creanță.

30. De asemenea, valorificând jurisprudența sa, Curtea reține că instituțiile publice care asigură colectarea contribuțiilor către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate urmăresc asigurarea unui interes general, respectiv îndeplinirea obligației statului de a ocroti sănătatea publică, ceea ce justifică de asemenea protecția deosebită acordată drepturilor de creanță ale acestor instituții. În acest sens este Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007.

31. Pe cale de consecință, Curtea constată că stabilirea, prin prevederile de lege criticate, a unui tratament juridic diferit în ceea ce privește aplicarea penalităților de întârziere și a dobânzilor în cazul neîndeplinirii obligației fiscale, corelativă dreptului de creanță al statului, nu încalcă dreptul fundamental de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite prin lege.

32. În fine, Curtea constată că invocarea celorlalte dispoziții din Constituție și din actele juridice internaționale nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 513

din 7 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința din 7 octombrie 2014 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gheorghe Diaconescu și Veronica Diaconescu în Dosarul nr. 10/86/2011 al Tribunalului Suceava — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 336D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Precizează că legiuitorul este liber să stabilească sfera persoanelor îndreptățite la despăgubiri.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10/86/2011, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.**

5. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Diaconescu și Veronica Diaconescu într-o cauză având ca obiect solicitarea acordării unor daune morale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt discriminatorii, încalcă principiul liberului acces la justiție și contravin dreptului de proprietate și dreptului la moștenire, deoarece instituie posibilitatea doar a soțului sau a

descendenților până la gradul al II-lea al persoanei decedate care a suferit condamnări politice să solicite plata de despăgubiri morale, materiale. Astfel, în lege ar fi trebuit să se prevadă ce se întâmplă în cazul în care, după introducerea acțiunii, titularul dreptului decedează și nu are decât moștenitori testamentari.

7. **Tribunalul Suceava — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că prevederile de lege criticate nu conțin niciun fel de condiționare a părții interesate de a se adresa justiției, de a beneficia de un proces echitabil și de judecarea cauzei într-un termen rezonabil. Deosebit, se reține că prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 sunt dispoziții de drept substanțial, or criticile formulate privesc exclusiv norme de drept procesual. Prevederile legale criticate nu încalcă dreptul de proprietate și nici dreptul de moștenire. Prin actul normativ adoptat, legiuitorul a instituit măsuri de reparare a suferințelor fizice și psihice ale victimelor regimului totalitar comunist instaurat începând cu data de 6 martie 1945, cu consecințe deosebit de grave asupra drepturilor fundamentale ale persoanei supuse unor măsuri opresive, abuzive și nelegale, consecințe care inevitabil s-au răsfrânt negativ și asupra familiei și a rudelor apropiate (soț și descendenți până la gradul al II-lea inclusiv). Legiuitorul a exclus din sfera persoanelor care pot beneficia de măsurile reparatorii ale acestei legi rudele de grad mai îndepărtat ori moștenitorii testamentari care nu sunt rude cu persoana față de care s-a luat măsura opresivă (cum este cazul reclamanților din prezenta cauză). Rațiunea acestei excluderi, în concepția legiuitorului, o reprezintă faptul că numai persoanele apropiate (soțul și descendenții până la gradul al II-lea inclusiv) au avut de suferit în urma măsurii luate față de autorul lor, nu și celelalte categorii de persoane (rude mai îndepărtate și moștenitori testamentari care nu sunt rude cu testatorul).

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Reține că aspectele invocate reprezintă, în realitate, probleme de interpretare și aplicare a legii, ce sunt de competența instanțelor de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional. În contextul susținerilor privind limitarea, de către textul de lege supus controlului de constituționalitate, a categoriilor de moștenitori beneficiari ai despăgubirilor prevăzute de textul legal criticat, dar și a solicitărilor din cererea de chemare în judecată reținute în actul de sesizare a instanței de contencios constituțional, subliniază faptul că, prin deciziile nr. 1.358 din 21 octombrie 2010

și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 sunt neconstituționale. Având în vedere cele arătate, Curtea Constituțională a statuat că „declararea ca neconstituțională a soluției legislative de acordare a despăgubirilor privește și categoriile de beneficiari ai acestora” (Decizia nr. 801 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 25 august 2011). Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.”

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

Din analiza criticilor de neconstituționalitate formulate de autorii excepției, Curtea constată că, în realitate, obiectul

excepției îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:”.

13. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 46 privind dreptul la moștenire, precum și celor ale art. 6 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 privind dreptul la respectarea bunurilor din Primul Protocol adițional la Convenție și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției își fundamentează critica de neconstituționalitate prin prisma unei lacune a legii, fiind nemulțumiți de faptul că prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 221/2009 limitează sfera persoanelor îndreptățite la acordarea de despăgubiri.

15. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate. Prin urmare, în cauza de față, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 221/2009 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gheorghe Diaconescu și Veronica Diaconescu în Dosarul nr. 10/86/2011 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Suceava — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 563

din 16 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București în Dosarul nr. 1.338/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 310D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă partea Pavel Lică. Lipsesc autorul excepției de neconstituționalitate și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 798/2011 și nr. 1.358/2011. Depune note scrise la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, arată că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind deciziile nr. 798/2011 și nr. 1.358/2011, prin care Curtea a constatat că există mijloacele legale de a parcurge etapele necesare trecerii locului de veci din proprietatea publică a comunelor, orașelor și municipiilor în proprietatea privată a acestora, cu respectarea conținutului normativ al Legii nr. 213/1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 501 din 27 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.338/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în**

urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Consiliul General al Municipiului București într-o cauză având ca obiect „refuz acordare drepturi conform Legii nr. 341/2004”.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 341/2004 sunt neconstituționale, întrucât stabilesc dreptul unor persoane beneficiare ale Legii nr. 341/2004 la atribuirea în proprietate, fără plată, a locului de veci, aflat pe domeniul public, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (2)—(4) referitoare la proprietatea publică.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (2)—(4), întrucât „nu toate spațiile reprezentând locuri de veci fac parte din domeniul public, iar în măsura în care într-o anumită zonă geografică nu ar mai exista astfel de spații, există posibilitatea legală a trecerii acestora din domeniul public în domeniul privat al autorității”. În plus, instanța arată că art. 5 din Legea nr. 341/2004 „recunoaște dreptul la atribuirea unui loc de veci, iar nu dreptul la atribuirea unui loc de veci din domeniul public, pentru a se putea vorbi de încălcarea normei constituționale.”

8. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 5 alin. (1): „*Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 4 alin. (1) beneficiază, pe lângă indemnizația calculată conform prevederilor art. 4, și de următoarele drepturi: [...]*”

h) atribuirea în proprietate, fără plată, a locului de veci;”.

12. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (2)—(4) referitoare la proprietatea publică.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă o reglementare specială în materia drepturilor cuvenite eroilor-martiri, luptătorilor în Revoluția din 1989 și a celor din revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov. Textul de lege criticat în prezenta cauză reglementează posibilitatea persoanelor având calitatea de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, respectiv pe cea de urmaș de erou-martir (și anume soțul supraviețuitor, părinții celui decedat și fiecare dintre copiii acestuia), să beneficieze, pe lângă indemnizația calculată conform legii, și de atribuirea în proprietate, fără plată, a locului de veci.

14. De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 35 alin. (1) din Normele metodologice din 2 septembrie 2004 de aplicare a Legii nr. 341/2004, norme publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 10 septembrie 2004, „*În aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 341/2004, atribuirea în proprietate, fără plată, a locului de veci se face, la cererea beneficiarilor, fără a se solicita îndeplinirea unor condiții suplimentare*”. De asemenea, la alin. (2) se prevede că „*Dreptul de proprietate asupra locului de veci se atribuie în incinta cimitirelor aflate în administrarea primăriilor sau a parohiilor*”, iar potrivit alin. (4), „*Solicitările adresate pentru acordarea dreptului prevăzut la alin. (1) se soluționează în limita disponibilului de spații din incinta locațiilor prevăzute la alin. (2)*”.

15. Analizând criticile de neconstituționalitate formulate în cauză, Curtea observă că prevederile art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 341/2004 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, în acest sens, fiind, spre exemplu, Decizia nr. 798 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din

21 septembrie 2011, și Decizia nr. 1.358 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 840 din 28 noiembrie 2011. Prin aceste decizii, Curtea a reținut că „locurile de veci situate în cimitirele orașenești și comunale aparțin domeniul public local al comunelor, orașelor și municipiilor, potrivit art. 3 alin. (4) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările ulterioare, coroborat cu subpct. 10 al pct. III din anexa la Legea nr. 213/1998”.

16. Curtea a constatat, însă, că „Legea nr. 213/1998 nu stabilește că locurile de veci fac obiectul exclusiv al proprietății publice, astfel încât acestor bunuri nu li se aplică teza finală a art. 136 alin. (3) din Constituție”. Prin urmare, Curtea a statuat că „pot fi trecute în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului București, urmând apoi regimul juridic de drept comun al bunurilor proprietate privată, inclusiv în ceea ce privește prerogativa dispoziției, potrivit art. 5 alin. (2) din același act normativ”.

17. În continuare, Curtea a reținut că, „potrivit art. 864 teza întâi din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, cu modificările ulterioare, «*Dreptul de proprietate publică se stinge dacă bunul a pierit ori a fost trecut în domeniul privat*», iar, potrivit art. 553 alin. (4) din același act normativ, «*Bunurile obiect al proprietății private, indiferent de titular, sunt și rămân în circuitul civil, dacă prin lege nu se dispune altfel. Ele pot fi înstrăinate, pot face obiectul unei urmăririi silite și pot fi dobândite prin orice mod prevăzut de lege*»”.

18. În aceste condiții, Curtea a constatat că „există mijloacele legale de a parcurge etapele necesare trecerii locului de veci din proprietate publică a comunelor, orașelor și municipiilor în proprietate privată a acestora, în vederea înstrăinării către persoanele îndreptățite, pentru ca astfel să poată fi aplicat textul de lege criticat, respectiv art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 341/2004”, iar aspectele învederate reprezintă mai degrabă probleme de interpretare și aplicare a legii în speță, atribuit exclusiv al instanței de judecată.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

20. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Consiliul General al Municipiului București în Dosarul nr. 1.338/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 572

din 16 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, excepție ridicată de Romică Bejenaru în Dosarul nr. 890/59/2012 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 404D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar note scrise în susținerea criticii de neconstituționalitate, împreună cu o serie de documente exemplificative în acest sens.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare a fost abrogată în temeiul art. 19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013. Având în vedere, însă, Decizia nr. 766/2011, Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe asupra prevederilor de lege cu care a fost sesizată, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare, ele continuând să își producă efectele în cauza concretă dedusă judecării.

5. În acest context, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și arată că, potrivit art. 9 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.324/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare, în situația în care, ca urmare a controlului efectuat, comisarii Gărzii Financiare constată săvârșirea unor contravenții, aceștia încheie procese-verbale pentru constatarea și sancționarea contravențiilor, în condițiile stabilite de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. De asemenea arată că, potrivit art. 11 alin. (2) din aceeași hotărâre, procesele-verbale pot fi atacate în condițiile legislației privind regimul juridic al contravențiilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 25 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 890/59/2012, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Romică Bejenaru într-o cauză având ca obiect anulare act administrativ.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că reglementarea legală criticată este neconstituțională, întrucât „legiuitorul nu a stabilit clar, previzibil și concis ce acte de control trebuie să întocmească Garda Financiară în urma unui control tematic sau control curent” și nici căile de atac împotriva acestor acte.

8. **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 6 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare sunt constituționale. În acest sens arată că prevederile legale criticate „reglementează executarea de către personalul Gărzii Financiare a unor operațiuni de control pentru stabilirea stării de fapt fiscale, pentru constatarea și sancționarea contravențiilor, precum și pentru constatarea împrejurărilor privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală”, prevederi care „nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare”.

11. Apreciază, totodată, că reglementarea legală criticată nu aduce atingere nici art. 21 și art. 124 alin. (2) din Constituție, deoarece, în temeiul art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003, împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor se poate formula plângere, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea arată că în situația în care sunt constatate împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal, organele Gărzii Financiare întocmesc procese-verbale în baza cărora sesizează organele de urmărire penală cu privire la faptele constatate, iar părțile interesate nemulțumite de actele și măsurile dispuse în cursul urmăririi penale au posibilitatea să formuleze plângere împotriva acestora ori la procurorul ierarhic superior și, în condițiile legii, la instanța de judecată competentă material și teritorial.

12. Referitor la critica privind caracterul imprecis al textului de lege, Avocatul Poporului arată că „interpretarea și aplicarea normelor juridice sunt operații ce aparțin organelor și autorităților competente, investite prin lege cu astfel de atribuții”, iar nu de competența Curții Constituționale, întrucât „acceptarea acestor critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni art. 61 din Constituție, potrivit căruia *«Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării»*.”

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 6 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 13 octombrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„(1) Personalul Gărzii Financiare execută:*

- a) operațiuni de control curent;
- b) operațiuni de control tematic.

(2) Controlul curent se execută operativ și inopinat, pe baza legitimației de control, a insignei de împuternicire și a ordinului de serviciu.

(3) Controlul tematic se execută de către comisarii Gărzii Financiare în baza ordinelor date de către ministrul finanțelor publice, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau de către comisarul general.

(4) Persoana care dispune controlul tematic stabilește obiectivele de verificat, entitățile supuse controlului, perioada asupra căreia se efectuează verificarea, precum și durata controlului.”

Curtea reține că, potrivit art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, *„(1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzută la art. 13 alin. (1) se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 13 octombrie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2004, cu modificările și completările ulterioare, și Hotărârea Guvernului nr. 1.324/2009 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 24 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare.”*

Astfel, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013, Guvernul României a adoptat Hotărârea nr. 520 din 24 iulie 2013 privind organizarea și funcționarea

Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iulie 2013, așa încât, la data de 27 octombrie 2013, a fost abrogată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare. În aceste condiții, Curtea constată că la data sesizării sale, și anume 25 aprilie 2014, prevederile de lege criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 erau abrogate.

16. În legătură cu examinarea unor texte de lege care nu mai sunt în vigoare, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, nuanțând interpretarea sintagmei *„în vigoare”* din cuprinsul art. 29 din Legea nr. 47/1992, text care circumstanțiază controlul de constituționalitate numai la legile și ordonanțele în vigoare, Curtea Constituțională a reținut că acest control vizează *„dispozițiile aplicabile cauzei, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare”*, dar ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. O astfel de soluție a fost justificată prin faptul că, deși abrogată, *„legea civilă poate ultraactiva în unele situații, potrivit principiului «tempus regit actum»*”. Așa fiind, Curtea este competentă și urmează a se pronunța asupra prevederilor de lege cu care a fost sesizată, chiar dacă acestea nu mai sunt în vigoare, ele continuând să își producă efectele în cauza concretă dedusă judecării.

17. În susținerea neconstituționalității prevederilor legale criticate, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit cărora *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”*, art. 21 care consacră *Accesul liber la justiție* și art. 124 alin. (2) potrivit căruia *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”*. De asemenea invocă și încălcarea dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia susține, în esență, că reglementarea legală criticată nu precizează cu claritate care sunt actele de control pe care trebuie să le întocmească Garda Financiară în urma unui control tematic sau control curent și nici căile de atac împotriva acestor acte.

19. Cu privire la aceste aspecte, Curtea reține că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2003 și a Regulamentului din 12 februarie 2010 de organizare și funcționare a Gărzii Financiare, aprobat prin Ordinul nr. 1.468/2010, emis de către președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 19 februarie 2010, *„Garda Financiară este instituție publică de control, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care exercită controlul operativ inopinat privind prevenirea, descoperirea și combaterea oricăror acte și fapte care au ca efect fraudă și evaziunea fiscală, precum și alte fapte date prin lege în competența sa.”*

20. Potrivit prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003, Garda Financiară execută operațiuni de control curent, materializate în control operativ și control inopinat, precum și operațiuni de control tematic, în baza ordinelor date de către ministrul finanțelor publice, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau de către comisarul general. Persoana care dispune controlul tematic stabilește obiectivele de verificat, entitățile supuse controlului, perioada asupra căreia se efectuează verificarea, durata și momentul declanșării controlului. Constatările rezultate ca

urmare a controalelor efectuate se consemnează în acte de control, în care se descriu faptele, se menționează prevederile legale încălcate, se aplică sancțiuni și se dispun măsurile prevăzute de lege.

21. Potrivit art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003, pentru combaterea actelor și faptelor de evaziune și fraudă fiscală, Garda Financiară efectuează controlul operativ și inopinat cu privire la respectarea actelor normative în scopul prevenirii, descoperirii și combaterii oricăror acte și fapte interzise de lege; pentru asigurarea respectării normelor de comerț, prevenirea, depistarea și înlăturarea operațiunilor ilicite; în vederea stabilirii modului și a condițiilor de producere, depozitare, circulație și valorificare a bunurilor, în toate locurile și spațiile în care se desfășoară activitatea operatorilor economici, pentru eliminarea faptelor ilicite; precum și în scopul depistării și combaterii activităților care generează fenomene de evaziune și fraudă fiscală.

22. În activitatea sa de control, potrivit Ordinului nr. 889 din 24 iunie 2005 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aparatul de control financiar al statului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, actele pe care Garda Financiară le încheie, sunt, spre exemplu: procese-verbale de control financiar, note explicative, note de constatare, note (rapoarte) unilaterale, procese-verbale pentru constatarea unor împrejurări privind fapte penale din domeniul financiar-fiscal, procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, procese-verbale de ridicare de documente sau procese-verbale de sigilare-desigilare.

23. Valorificarea constatărilor privind starea fiscală, înscrise în procesele-verbale, se face în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, un exemplar al procesului-verbal fiind comunicat organului fiscal competent în gestionarea dosarului fiscal al contribuabilului. Actele de control încheiate ca urmare a finalizării activității propriu-zise, pentru a-și produce efectele pe care legea sau alte reglementări le stabilesc, urmează a fi valorificate prin punerea în aplicare a măsurilor stabilite în conținutul acestora.

24. Actele de control întocmite de comisarii Gărzii Financiare sunt acte administrative de control operativ și inopinat și se comunică direcțiilor generale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială se află sediul social al operatorului economic controlat, pentru luarea măsurilor fiscale, sau organelor de urmărire penală, după caz. Actele prin care sunt dispuse măsurile cu caracter imediat rezultate din controlul efectuat de către comisarii Gărzii Financiare, a căror executare este în sarcina entităților verificate, constituie acte opozabile entităților respective. Aceste acte de control sunt supuse procedurilor de contestare prevăzute în reglementările care le stabilesc forța juridică și efectele. În lipsa unor astfel de prevederi, actele de control sunt supuse unei proceduri administrative de verificare, efectuată — de regulă — de organul ierarhic superior celui din care provine personalul cu atribuții de control sau controlului judecătoresc.

25. Având în vedere cele mai sus precizate, Curtea reține că, prin Hotărârea din 24 mai 2007, definitivă la 24 august 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 36, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat faptul că, „tocmai în considerarea principiului generalității legilor, formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea la unele categorii mai degrabă generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi se folosesc prin forța lucrurilor de formule mai mult sau mai puțin vagi, pentru a evita o rigiditate excesivă și pentru a se putea adapta schimbărilor de situație.”

26. Așa fiind, față de critica de neconstituționalitate formulată în prezenta cauză, Curtea constată că, pentru a detalia anumite situații, legiuitorul a recurs la acte normative inferioare, ce au fost date în executarea unui act normativ cu putere de lege și, ca atare, nu sunt întemeiate criticile formulate de autorul excepției de neconstituționalitate cu privire la lipsa de precizie și claritate în ceea ce privește actele care pot fi încheiate de Garda Financiară în exercitarea activității de control financiar.

27. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Romică Bejenaru în Dosarul nr. 890/59/2012 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 6 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2003 privind organizarea Gărzii Financiare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri

În temeiul prevederilor art. 2 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, ale art. 1, art. 4 alin. (1) lit. c) și ale art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile penitenciare subordonate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc

București, 28 noiembrie 2014.
Nr. 4.249/C.

*Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor funcționari publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele profesionale de maiștri militari și subofițeri

În temeiul prevederilor art. 2 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, ale art. 1, art. 4 alin. (1) lit. c) și ale art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile penitenciare subordonate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3* fac parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc

București, 28 noiembrie 2014.

Nr. 4.250/C.

* Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

